

## Děti neplníčí povinnou předškolní docházku

Vážení rodiče a milé děti třídy 4. M Kuřátka,

Velikonoce jsou za námi. Určitě jste si je užily vesele, a tak nám něco hezkého velikonočního nakreslete.

Vaše učitelky: Radvana Opletalová a Olga Malasková

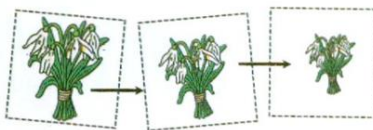
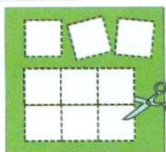
**Týden 6. 4. – 9. 4. 2021**

**Téma: Po Velikonocích**

Den	Vzdělávací nabídka	Činnosti
6. 4.	Procvičování různých forem paměti Konkrétní operace	<ul style="list-style-type: none"><li>- Vyprávění o Velikonočních svátcích a opakování koled</li><li>- Pracovní list: Skládačka (od největšího po nejmenší)</li></ul>
7. 4.	Výtvarné činnosti Vést děti k obezřetnému chování při setkávání s neznámými lidmi	<ul style="list-style-type: none"><li>- Kreslení na téma Velikonoce</li><li>- Říct své jméno a adresu (komu to mohu říct)</li><li>- Společenské návyky (zdvořilost, ochota...)</li></ul>
8. 4.	Poslech pohádky Poznávání jednoduchých obrazně znakových symbolů	<ul style="list-style-type: none"><li>- Poslech příběhu Stínový panáček</li><li>- Pracovní list: Stíny</li></ul>
9. 4.	Práce s textem Osvojování si poznatků	<ul style="list-style-type: none"><li>- Poslech pohádky Štaflík a Špagetka</li><li>- Pracovní list: Co je vlevo a co je vpravo</li><li>- Pracovní list: Domino</li></ul>

# SKLÁDAČKA

Vystříhni si obrázky a pak každý z motivů seřaď od největšího po nejmenší a opačně.



# Stínový panáček



Ondra byl po tak zajímavém a napínavém setkání hrozně unavený. Ale měl moc rád knížky a proto si i dnes po večeri rychle vyčistil zuby a už se nemohl dočkat, až vklouzne do pelíšku, aby mohl dočíst rozečtenou knížku o indiánech. Zavřel dveře svého pokojíčku, rozsvítil lampičku a náhle se polekal. Na zdi uviděl stín. Nebyl však ledajaký. Dokonce se hýbal. Zpočátku jen napodoboval Ondrovy pohyby, takže vypadal docela legračně. Ondra ho oslovil: „Kdo jsi?“ Stín chvíli mlčel, ale nakonec se rozhodl k odpovědi: „Jsem stínový panáček, ale nevím, jak se jmenuju. Nikdo mi žádné jméno nedal.“ Najednou začal Ondrovi na zdi předvádět kotmelce a dělal, jako že chodí po neviditelném provaze, nebo se začal proměňovat. Chvíli byl kočka, pak zase netopýr nebo dokonce autobus. Ondrovi se to líbilo. Smál se a tleskal panáčkoví, jako kdyby byl na představení v cirkuse nebo v divadle. Když se panáček uklonil, to jako že je konec, Ondra povídá: „Teda, řeknu ti, že to bylo parádní. To se divím, že nemáš jméno. Klidně by z tebe mohl být umělec!“ Stínový panáček jen rozpačitě rozpažil ruce a pokrčil rameny. „Víš co?

Budeš se jmenovat Světlínek. To proto, že ses objevil, když jsem rozsvítil lampičku.“ Stínový panáček se smíchem souhlasil. Pak Ondra ještě něco napadlo. „Protože jsi mi tak hezky předvedl, co umíš, tak ti za odměnu budu číst. Chceš?“ Světlínek souhlasil. Oba si pohodlně lehli a Ondra začal číst tu náramně dobrodružnou knížku o indiánech. Světlínek poslouchal a ani nedutal. Když Ondra dočetl, popřál Světlínkovi dobrou noc a zhasl lampičku. Od té doby měl nového kamaráda, se kterým si po večerech hrál, četl a vyprávěl.

Až půjdete do postýlky, podívejte se pozorně, jestli u vás doma nebydlí taky nějaký stínový panáček. Jestli ano, nezapomeňte mu dát jméno!







## Štaflík a Špagetka



**B**yl začátek října a děti už chodily měsíc do školy. Štaflík se Špagetkou se tam už dlouho chtěli podívat, kamarádi Péta s Pavlínkou jim slibovali, že je tam jednou vezmou.

„Děti říkaly, že je ve škole pořád nějaká zábava, tam se určitě nudit nebudeme,“ mysleli si psíci a už se do školy moc těšili.

Pavlínka a Péta se ale ošivali: „Psi do školy nesmějí. Pan ředitel to přece přísně zakázal. Školníkův pes Azor udělal v ředitelně na koberci loužičku. Od té doby ředitel nemá psy rád.

Štaflík a Špagetka škemrali: „Prosím, prosím, vezměte nás do školy.“ Děti přemýšlely, jak to udělat, aby se pejsci do školy přece jen podívali. Přemýšlely a dumaly, až Pavlínka konečně dostala nápad: „Mohli by se přestrojit za žáky! Voříšek a Vopička jsou nemocní, mají příušnice a nesmějí do školy. Oba sedí až v poslední lavici, protože pořád vyrušují. A jak pan učitel říká, chovají se jako zvířata.“

„To je skvělý nápad!“ přidal se Péta. Štaflík a Špagetka umějí chodit po dvou a pan učitel je tak krátkozraký, že se nedávno spletl a říkal uklízečce pane řediteli. Ten určitě nic nepozná.“



## jdou do školy

Následující ráno děti oblékly psíky do svých kalhot a svetrů a na hlavy jim narazily zimní čepice. Aby nebylo vidět chlupaté čumáčky, obtočily jim kolem hlav šály.

„Uf, uf, to je horko,“ vzdychal Špagetka.

„Musíme to vydržet, když chceme do školy,“ napomenul ho Štaflík. Přestrojení bylo takřka dokonalé, jen dole koukaly psíkům z kalhot tlapky. Botky jim z nich totiž pořád padaly, a tak šli psi raději neobutí. Štaflík a Špagetka se prohlíželi v zrcadle. „No ne, nám to sluší,“ divili se, „ani tatínek s maminkou by nás nepoznali.“



Ale děti ve škole Štaflíka a Špagetku stejně poznaly a moc se jim v tom přestrojení líbili. Nikomu to však neřekly a těšily se, že se psy bude ve třídě legrace. Pak konečně začalo vyučování.

Štaflík a Špagetka se chovali tak vzorně, až si toho i krátkozraký pan učitel všiml.

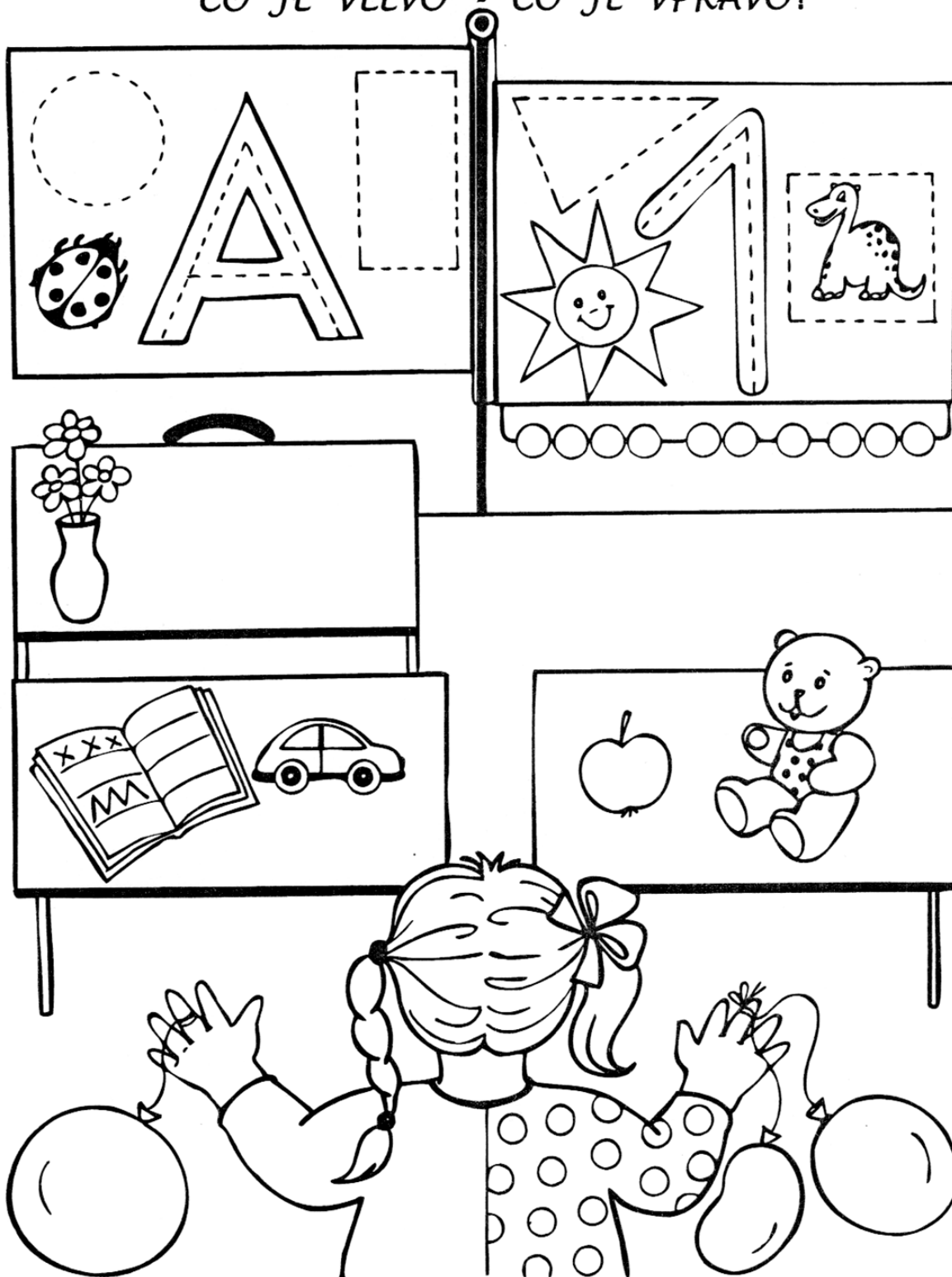
„Vopičko a Voříšku, žáci nezbední, jak to, že dneska vůbec nezlobíte?“ divil se. Taky přemýšlel, proč jsou oba žáci tak podivně oblečení, proč jsou v horku zachumlaní do šál a čepic.

„Prosím, pane učiteli,“ hlásila se Pavlínka, „Vopička a Voříšek jsou po nemoci a pan doktor nařídil, že nesmějí mluvit ani se svlékat, aby nechytli průvan.“ Pan učitel chápavě pokýval hlavou a sám si honem přitáhl límec víc ke krku.

Psíkům se ve škole moc líbilo a rozhodli se, že tam příští rok budou chodit jako děti.

„Musí přece někde být nějaká škola pro zvířata,“ doufal Špagetka, „tam se naučíme číst a psát, a budeme si číst knížky.“

CO JE VLEVO - CO JE VPRAVO?



- POPIŠ ROZDÍLY mezi LEVOU a PRAVOU stranou DĚVČÁTKA.
- POPIŠ ROZDÍLY mezi LEVOU a PRAVOU stranou TABULE, TŘÍDY.

6	••••								
5	••••								
4	••••								
3	•••								
2	••								
1	•								

VYMALUJ STEJNÝ POČET ČTVERCŮ JAKO NA DOMINU.

10	••••	••••							
9	••••	••••							
8	••••	••••							
7	••••	•••							

